

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117214058
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7117214058.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Chlebovič Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú U. A. Š. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťaťa rodičov Bc. M. K. nar. X.XX.XXXX bývajúcej v V. na Č. ul. č. XX zastúpenej advokátkou JUDr. Kristínou Piovarčiovou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Štúrovej ul. č. 20 a U. Š. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v T. T. XX/B A. Z. C. zastúpený advokátom JUDr. Michaelom Medvidom so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Wurmovej ul. č. 4 v konaní o zníženie výživného a úpravu styku o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 18P/67/2017-275 z 29.10.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o znížení výživného otca pre mal. U. A. Š. nar. XX.X.XXXX a vo výroku, ktorým súd prvej inštancie návrh v prevyšujúcej časti zamietol.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I z 12.12.2012 č.k. 11P/130/2011-184 tak, že znížil výživné otca pre mal. U. A. Š. nar. XX.X.XXXX z 500,- € mesačne na 400,- € mesačne počnúc dňom 1.6.2018 do budúca, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred. V prevyšujúcej časti návrh otca na zníženie výživného zamietol. Súd prvej inštancie súčasne upravil styk otca s maloletou U. A. Š.Č. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý tretí víkend v mesiaci počas turnusového voľna v piatok od 17:00 hodiny do 19:00 hodiny, v sobotu od 10:00 hodiny do 17:00 hodiny a v nedeľu od 10:00 hodiny do 13:00 hodiny s tým, že maloletú si vyzdvihne pred bytom matky v čase začatia styku a po ukončení styku maloletú matke odovzdá na tom istom mieste. Otec je oprávnený súčasne realizovať svoj styk s maloletou aj prostredníctvom elektronických médií každý nepárny víkend v nedeľu v čase od 17:00 hodiny do 18:00 hodiny s tým, že matka tento styk otca s maloletou umožní. V prevyšujúcej časti návrh otca na úpravu styku s maloletou U. A. Š. zamietol.

2. Proti rozsudku vo výroku o výživnom a výroku, ktorým súd prvej inštancie návrh o zníženie výživného v prevyšujúcej časti zamietol podal otec v zákonnej lehote odvolanie s odôvodnením, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie podanému návrhu o zníženie výživného čiastočne vyhovel, keďže znížil výživné z 500,- € na 400,- € mesačne, čo však nepovažuje za dostatočné a primerané vykonanému dokazovaniu. Poukázal na trestný rozkaz Okresného súdu Košice I sp.zn. 6T/15/2018, kedy bol uznaný za vinného z trestného činu zanedbania povinnej výživy s tým, že od novembra 2013 do marca 2018 neplatil

riadne výživné na mal. U. A. vo výške 500,- € a vznikol mu dlh na výživnom 11.000,- €. Zdôraznil, že napriek tomu, že je trestne stíhaný za neplatenie výživného, nie je schopný plniť vyživovaciu povinnosť vo výške 500,- € mesačne a navrhol v konaní pred súdom prvej inštancie znížiť výživné na 300,- € mesačne, čo za daných okolností považuje za primerané a dostatočné. Vyslovil názor, že matka sa na výžive maloletej žiadnym spôsobom nepodieľa, keďže vyčísliła mesačné výdavky spojené s výživou a výchovou maloletej vo výške 400,- € mesačne, čo je fakticky jeho finančný príspevok na výživu dieťaťa. Zdôraznil, že žije v Z., má značné výdavky na realizáciu styku s mal. dieťaťom, nakoľko cesta A. V. ho stojí minimálne 200,- € mesačne + diaľničné poplatky a ubytovanie v V.. To znamená, že jeden víkend na návštevu maloletej ho stojí asi 500,- €. Poukázal aj na skutočnosť, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k dieťaťu z predchádzajúceho vzťahu, kde platí výživné 270,- € a uzavrel manželstvo so ženou, ktorá má dve deti a v blízkej budúcnosti chce s ňou mať spoločné dieťa. Vytkol konajúcemu súdu, že nevykonal dostatočné dokazovanie týkajúce sa jeho majetkových a finančných pomerov. Uviedol, že má apartmán, ale na neho má hypotéku a tento apartmán sa prenajíma sezónne počas letnej sezóny, t.j. nie je z neho celoročný príjem. Okrem toho vlastníctvo k nehnuteľnosti znamená aj vynakladanie určitých nákladov okrem platenia hypotéky ide o zariadenie, udržiavanie, investície, čo je fakticky vo výške príjmov a jedná sa o dlhodobú investíciu, ktorá je neistá. Vytkol konajúcemu súdu aj to, že sa dôsledne nezaoberal pomeri matky mal. dieťaťa, a to ani jej majetkom, ani jej finančnými príjmami. Uviedol, že nesúhlasí ani s určením dátumu odkedy má znížené výživné, keďže súd prvej inštancie rozhodol o znížení výživného počnúc dňom 1.6.2018 a nie počnúc dňom podania návrhu. Keďže jeho pomery sa zmenili už v čase podaného návrhu žiada, aby odvolací súd aj v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, resp. zmenil.

3. Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřili.

4. Podľa ustanovenia § 395 CMP, ak § 396 CMP neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konanie začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú, na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli sa použijú ustanovenia tohto zákona, ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

5. Podľa ustanovenia § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

7. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v ustanovení § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a otec ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o výživnom, v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech, resp. nevyhovenie návrhu v konaní. V tomto prejednávacom prípade súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dostatočne zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, jeho skutkové a právne závery

zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Úvahy súdu prvej inštancie týkajúce sa posúdenia zmien pomerov, ktoré nastali u účastníkov konania od predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom nie sú svojvoľné, ale vychádzajú z ustálenej rozhodovacej praxe súdov. Ďalej je potrebné uviesť, že o svojvůli pri výklade alebo aplikácii zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by sa jeho názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, žeby zásadne poprel ich účel alebo význam. To, že rozhodnutie súdu a úvahy, ktorými sa riadil pri jeho vydaní nie sú v súlade s predstavami účastníkov konania, nečinia rozsudok nesprávnym, nezákonným či neodôvodneným.

8. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca dodáva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom musí byť určená tak, aby zodpovedala nielen odôvodneným potrebám dieťaťa, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča. V prípade, ak schopnosti otca nepostačujú na uspokojenie potrieb mal. dieťaťa v plnom rozsahu, je potrebné určiť výživné tak, aby boli jeho potreby uspokojené v takej miere, ktoré odzrkadľuje možnosti a schopnosti povinného rodiča, pretože len takto určené výživné je zákonné, správne a zohľadňuje všetky zákonné podmienky nevyhnutné pre rozhodnutie o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Odvolací súd poukazuje na to, že v konaní bolo riadne a bez pochyb preukázané, že od posledného určenia výživného došlo na strane povinného rodiča t.j. otca maloletej k zmene príjmu, ktorý sa od posledného rozhodnutia znížil a tak, ako správne konštatoval v odôvodnení súd prvej inštancie už tomuto zníženému reálnemu príjmu zodpovedá zníženie výživného z 500,- € na 400,- € , pričom je zrejmé, že pri tomto rozhodnutí konajúci súd nezohľadňoval ani príjem, ktorý otec poberá ako príjem z prenájmu nehnuteľnosti, t.j. apartmánu na pobreží Chorvátska, a to z dôvodov, že matka s takto znížením súhlasila ku dňu 1.6.2018, ku ktorému dňu reálne otec sám bez rozhodnutia súdu začal platiť znížené výživné 400,- €, preto konajúci súd už nepovažoval za nevyhnutné zisťovať ďalšie príjmy otca. Dospel k záveru, že takto určené výživné zohľadňuje jeho znížený príjem vzniknutý zmenou zamestnávateľa. K odvolacej námietke otca, že konajúci súd dostatočne nezistil a neprihliadal na majetkové pomery matky a jej príjmy, odvolací súd dodáva, že aj v tomto smere pokračoval súd prvej inštancie správne, pretože povinným rodičom v danej veci je otec maloletého dieťaťa, preto súd prvej inštancie zameria predovšetkým na dokazovanie na zisťovanie príjmov tohto rodiča, pretože matka, ktorá má zverené dieťa do osobnej starostlivosti si svoju vyživovaciu povinnosť plní dobrovoľne a navyše zabezpečuje osobnú starostlivosť mal. dieťaťa. Preto odvolacia námietka týkajúca sa nedostatočného dokazovania v tomto smere je irelevantná. Dodáva tiež, že námietky otca týkajúce sa skutočností, že má vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu z predchádzajúceho vzťahu a dôvody, na základe ktorých žiada znížiť výživné, že uzavrel ďalšie manželstvo a má v úmysle s terajšou manželkou mať ďalšie dieťa takisto nemohol súd prvej inštancie a ani odvolací súd zohľadniť, pretože skutočnosť o platení vyživovacej povinnosti existovala už aj v čase posledného rozhodnutia súdu, kedy bolo určené vo výške 500,- € mesačne a nemohol zohľadniť ani úmysel otca, že mieni mať ďalšie dieťa s terajšou manželkou, pretože ide o skutočnosť, ktorá môže a nemusí nastať v budúcnosti, pričom súd musí rozhodovať na základe dôkazov, ktoré existujú v čase rozhodnutia súdu (§ 217 ods. 1 CSP). Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na odvolaciu námietku týkajúcu sa veku maloletej, pre ktorú otec považuje určené výživné za neprimerané jej odôvodneným potrebám, keďže pri poslednom rozhodnutí súdu malo mal. dieťa 1,5 roka, kedy malo nepomerne nižšie náklady spojené so výživou a výchovou a v tom čase samotný otec s určeným výživným súhlasil a považoval ho za primerané z hľadiska veku mal. dieťaťa.

9. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP a podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).